

[Leif Hermann]

Siden miljøbeskyttelseslovens vedtagelse i 1973 har det såkaldte afvejningsprincip spillet en central rolle i den miljøpolitiske og miljøretlige opfattelse hos lovgivningens administratorer i forvaltning og politik. Princippet er senere gentaget i helt uændret skikkelse i lov om genanvendelse og lov om kemiske stoffer og produkter. Det er så at sige blevet et fast underlag i den lovgivning, der over for befolkningen skal fremstå som en sikring af en miljøbeskyttelse og af muligheden for varige begrænsninger af de miljøtrusler, velstandssamfundet i kraft af produktionsmåden stiller befolkningen over for.

SF og VS har siden afvejningsprincippet fremkomst været modstander af dets placering i lovgivningen. At det mere eller mindre forudsætningsvis indgår i myndighedernes miljømæssige indsatser, kan forslagsstillerne ikke gøre noget ved uden helt afgørende ændringer i lovgivningen. Disse ændringer har SF forsøgt at gennemføre allerede ved vedtagelsen af miljøbeskyttelsesloven i 1973, hvor SF stillede et ændringsforslag, der vægtede miljøhensynet fremfor hensynet til virksomhedernes privat- og samfundsøkonomiske nytte. Det var forgæves. Alliancen mellem industrien og den daværende minister for forureningsbekæmpelse var for fast. Senest fremsatte SF ved ændringerne i genanvendelsesloven i 1984 et forslag om en tungere vægtning af miljø- og genanvendelseshensyn fremfor økonomihensyn. Forslaget afvist af alle folketingets partier bortset fra VS.

Den aktuelt tiltagende miljøbevidsthed i tingets partier har imidlertid motiveret forslagsstillerne til endnu et forsøg på at skabe en debat om den afvejning, der ikke har været i stand til at holde miljøforringelserne på afstand. Forslagsstillerne indser imidlertid, at denne debat må begynde med en formel synliggørelse af afvejningsprincippet anvendelse, herunder at dets anvendelse beskrives og gøres tilgængeligt for offentligheden. Dermed har forslagsstillerne ikke afvist at diskutere miljøhensyn i forhold til hensynet til beskæftigelse og produktion. Men denne diskussion er for forslagsstillerne nøje knyttet sammen med det forhold, at øget miljøbeskyttelse meget vel kan betyde såvel ny produktion og innovation på det miljøteknologiske område som yderligere beskæftigelse med et miljømæssigt og økologisk rigtigt sigte i form af ressourcebesparelse ved genbrug, genindvin-

ding og natur- og miljøpleje. Med forslaget er det således hensigten at tage det første skridt til at sætte miljøhensyn over økonomiske hensyn, således som det blev forsøgt med genanvendelsesloven. Men forslagsstillerne er helt indstillet på betydelig videregående ændringer, herunder ændringer i selve formuleringen af afvejningsprincippet, såfremt der under folketingets behandling af lovforslaget skulle vise sig flertal herfor.

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til tingets velvillige behandling.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg skal herved på forslagsstillerne vegne tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om retningslinjer for politiske udsendelser i lokalradio og -TV.

(Beslutningsforslag nr. B 30).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til tingets velvillige og hurtige behandling.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal herved på forslagsstillerne vegne tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et folketingsudvalg vedrørende teknologi.

(Beslutningsforslag nr. B 29).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 18:

Forslag til lov om særlig udbetaling til børnefamilier i 1986.

(Fremsat 2/10 85. Første behandling 10/10 85. Betænkning 16/10 85. Anden behandling 22/10 85).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.